

تأثیر چند ترکیب بر جمعیت میکروبی محلول گلجای و روابط آبی گل بریدن رز رقم الدورادو

محمد مهدی جوکار، آرش توکلی

دانشگاه آزاد اسلامی کرمانشاه

از آنجایی که برهم خوردن روابط آبی در اثر رشد و افزایش جمعیت میکروبی محلول گلجای عامل مهمی در کاهش عمر و افزایش تلفات گل‌های بریدنی می باشد، این پژوهش جهت بررسی تأثیر چند ترکیب بر جمعیت میکروبی محلول گلجای و روابط آبی گل بریدنی رز رقم الدورادو صورت گرفت. تیمارها عبارت بودند از: آب مقطر، اسید سیتریک (۱۵۰، ۳۰۰ و ۴۵۰ میلی‌گرم در لیتر)، ۸-هیدروکسی کوینولین سیترات (۲۰۰، ۳۰۰ و ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر)، هیپوکلریت کلسیم (۴۰۰، ۶۰۰ و ۸۰۰ میلی‌گرم در لیتر)، سولفات آلومینیوم (۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر)، هیپوکلریت سدیم (۴۰۰، ۶۰۰ و ۸۰۰ میلی‌گرم در لیتر) و آب معمولی به عنوان شاهد. جذب محلول تا روز سوم سیر صعودی و پس از آن سیر نزولی داشت. بیشترین پایداری در جذب محلول در تیمارهای ۸-هیدروکسی کوینولین سیترات مشاهده شد. ۸-هیدروکسی کوینولین سیترات موثرترین ترکیب در کنترل جمعیت میکروبی محلول گلجای بود که پس از آن هیپوکلریت سدیم ۸۰۰ میلی‌گرم در لیتر قرار داشت. همبستگی بین شمار میکروبی محلول گلجای و میزان جذب محلول در روزهای چهارم و ششم آزمایش منفی بود. نتایج این پژوهش هیپوکلریت کلسیم ۸۰۰ میلی‌گرم در لیتر را به دلیل کنترل میکروبی مناسب، بازشدن بهتر گل‌ها و سمی نبودن جهت محلول گلجای گل بریدنی رز رقم الدورادو توصیه می‌کند.